

(historischer Verein) za jugoslovanske dežele. Povabilo v to družtvo, na kateriga čelu 7 slavnoznanih mož stojí, oznani tudi pravila (postave) tega družtva, iz kateriga se vidi, da bo družtvo nabiralo vse spise, knjige, kipe, slike, spominke, orodje, obraze slavnih mož, slike (podobe) gradov, mest, razvalin, cerkev, starinske nošnje i. t. d. Izdajalo bo tudi časopis pod naslovom „Historički arhiv“ ali „Spomenici jugoslavenske povjestnice.“ Vsaki ud tega družtva plača s početkom vsakga leta 2 gold; o pristopu pa 1 gold. upisnine. Družtvo bo naprosilo bana, da ga prime pod svoje okrilje in da mu bode zavetnik.

Odbor povabi, da naj bi tisti, ki udje tega družtva postati želé, se oglasé do konca maliga serpana t. l. Vsi dopisi in prineski naj se pošljejo pod naslovom gosp. Dragutina Rakovca v Zagreb.

Želeti je, de bi to ravno takó potrebno kakor imenitno napravo veliko število udov tudi iz Slovenskiga podpiralo!

Novičar iz Ljubljane.

V poslednjih Novicah smo povedali, de je bil svitli nadvojvoda Janez s svojo gospó in s svojim sinam v Ljubljani čez noč; drugo jutro, to je, danes téden zjutrej ob štirih se je pa že spet na pot v Terst podal, kjer bo delj časa ostal. Milostljivi knezo-škof in odbor kmetijske družbe je sprejel g. nadvojvoda v gostinvici pri Maliču, kjer je čez noč ostal. Komej je ljubeznjivi gospod s kočije stopil in gosp. škofa in odbor kmetijske družbe prijazno pozdravil, so bile njegove perve besede: „Vaše nove postave (kmetijske družbe) so prav dobre; z veseljem sim jih bral, in se prepričal, de ste jih kaj dobro zadeli.“ V daljnim pogovoru je pohvalil nadvojvoda déla kmetijske družbe, ktere ravnanje v poslednjem času mu je dobro znano. „Prav imate — je g. nadvojvoda dalje rekел — popolnama prav, de svoj domač jezik pridno obdelujete, ker brez tega ni podučenje ljudstva mogoče; tudi mi bomo za svoje Slovence na Štajarskim pridno skrbeli in dozdanji nemški časopis kmetijske družbe v nemško-slovenski tedenski časnik spremenili po izgledu „Novíc“, kteri bo obsegel v 1. razdelku kmetijske poduke, v 2. razdelku postave, ktere ljudstvo zadevajo, in v 3. razdelku vse imenitniši novice, veselle in nevesele, ker je bolje, de ljudstvo v časniku resnico zvé, kakor de laží po potih pobera, ktere mu dostikrat malopridneži natvezujejo. Veliko se imamo pogovoriti zastran podružnic in zastran pridobitve novih udov v družbo, ker naše prizadevanje mora biti vsaciga pošteniga človeka, ki zamore le kolčikanj kmetijstvu koristen biti, v družtro vzeti. Zató bom, kadar iz Tersta nazaj pridem, nekoliko časa pri vas ostal, de se bomo zastran vsiga pogovorili in de mi boste tudi svojo novo kovaško šolo i. t. d. pokazali.“ Na prošnjo odbora, de naj bi nam g. nadvojvoda prihod v Ljubljano naznaniti blagovolil, de bi zamôgli tudi svoje ude iz dežele skup poklicati, nam je obljudil, o pravim času ta dan naznaniti. Že davnej nismo vidili g. nadvojvoda takó veseliga kakor je sedaj bil. S serčnim veseljem naznamo to všim udam kmétijske družbe in jih že naprej povabimo, de pridejo takrat, kader jim bo odbor veseli prihod nadvojvoda na znanje dal, prav obilno k zboru v Ljubljano. Gotovo se bo vsacimu ta pot splačala. — Druga vesela novica, ki jo prijatljam domačiga jezika danes dati zamorem, je, če kakšin poseben zaderžek ne pride, de bomo v saboto 15. dan t. m. dve slovenski igri v Ljubljanskim gledištu napravili. Ti igri še ne bojo igrali plačani igravci, ampak rodoljubne gospodične in gospodje iz posebne ljubezni do miliga domačiga jezika in zavolj blagiga naména. Ena igra se imenuje „Klju-

kec je od smerti vstal,“ poslovenil J. N. — druga pa „udova in udovec“ poslovenil J. B. Med pervo in drugo igro bomo skusili kake pesmi vrediti.

Novičar iz mnogih krajev.

Cesar so počastili ministra denarstva g. barona Krausa in ministra notranjih opráv g. Dr. Bacha z velikim križem Franc-Jožefoviga réda. — Ko so bili cesar v Celjovcu, se jim je zlo „živijo“ vpilo; na vprašanje: kaj je tukaj toliko Slovencov? je deželní poglavár dostojno odgovoril, de je na Koroškim čez tretjino prebivavcov Slovencov, ki se smejo med nar zvestejši in cesarju naj bolj udane deržavljanesteti. — Borovljani na Koroškim so prišli v hudo stisko, kjer jim je dela zmanjkalo. Ravno so hotli popotvajočiga cesarja prositi, de bi se jim kaj dela naklonilo, kar pride od vikši vlade iz Dunaja naročilo na 900 pušk, s tem pristavkam, ko bojo polovico naročenih pušk izdelali, naj se pa za novo délo na Dunaj oglasijo. — 28. majnika so na Dunaji spet za 17 milijonov sterganih bankovcov očitno sožgali. — Pervi dan tega mesca se je začelo frankiranje po pošti pošiljanih pisem z markami, ktere se na vsaki pošti na prodaj dobé. — Kolera se je spet hudo zacélala v Pragi; primerilo se je že, de so ljudje na ulicah vkup padli in načnaglama umerli. — V Valahí morí kuga še zmirej govéjo živino, zató je zapovedano, de na cesarski Erdelski meji mora vsa govéja živina, ki se iz Valahije v naše cesarstvo žene, namest 10 dni 15 dni ostati, de se pokaže, ali je zdrava ali ne. — Deževno in merzlo vreme je v zgornjim Laškim več ko polovico židnih gosenc pokončalo. — V Londonu se je družba vstanovila, ktera si prizadeva, staro šego spet vpeljati: mertve sožgati namest jih pokopati, de zgnijó, kakor je bila še tudi v pervih stoletjih kristjanstva navada. Družtvo si misli blizo Londona zató veliko pogoriše napraviti, blizu njega pa si vert kupiti, v katerim se bo v posebnih posodah pepel sožganih trupel shranoval. — Iz Pariza in cele francozke dežele se slišijo mirne novice; vihár je potihnil, čeravno ho tista volitna postava v deržavnim zboru poterjena, zoper ktero se Francozje takó silno upirajo. — Ne vé se, kaj de Prajsovski kralj misli, ki je sklenil 60,000 vojakov med Erfurt in Torgau, in ravno tolikšno armado tudi na šlezko-česko mejo postaviti. — Vse očí so zdej na Rusovskiga cara obrenjene, ki je s silno močjo pripravljen, svét pomiriti. Car je zdaj v Varšavi na Poljskim, kjer ga je unidan Prajsovski kraljevič in pa naš pervi minister Schwarzenberg obiskal. Tudi v Frankobrod bo car poslanca poslal, ki bo stanovitno ondi stanoval.

Popravek. V »žaljici« poslednjega lista v 4. verstici béri rosila namest nosila.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	1. rožnika		3. rožnika	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik pšenice domače	2	2	2	9
1 » » banaške	—	—	2	—
1 » turšice	—	—	1	30
1 » soršice	—	—	1	40
1 » rěži	1	24	1	30
1 » ječmena	1	15	—	—
1 » prosa	1	23	1	18
1 » ajde	1	19	1	18
1 » ovsa	—	58	—	57

Današnjemu listu je pridjan 23. list doklade, povabilo na naročbo Novíc, in naznanilo nemškoga časopisa „Union“.